

Sygn. akt II AKa 153/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Katarzyna Capałowska

Sędziowie: SA – Zbigniew Kapiński (spr.)

SA – Izabela Szumniak

Protokolant: st. sekr. sąd. Marta Kamińska

przy udziale Prokuratora Stanisława Wieśniakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2021 r.

sprawy z wniosku A. Z.

w przedmiocie odszkodowania i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w trybie ustawy z dnia 23 lutego 1991 roku o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego

na skutek apelacji wniesionych przez pełnomocnika wnioskodawcy i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 16 stycznia 2020 r. sygn. XVIII Ko 23/19

I. utrzymuje w mocy wyrok w zaskarżonej części;

I. wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 153/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 stycznia 2020 r.,
sygn. akt XVIII Ko 23/19

1.2 Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońcy oskarżonych

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</u>	

<u>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty	
	<p><u>Apelacja pełnomocnika wnioskodawcy:</u></p> <p>1) obraży przepisu prawa materialnego, tj. art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2099 t.j.; dalej jako: (...)) poprzez błędną wykładnię tego przepisu, skutkującą częściowym oddaleniem wniosku A. Z..</p> <p>Z ostrożności procesowej, na wypadek uznania przez Sąd II instancji, że wykładnia art. 8 Ustawy Lutowej została dokonana przez Sąd a quo w sposób poprawny, na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k.:</p> <p>- obraży przepisów postępowania która miała wpływ na treść orzeczenia, tj.:</p> <p>2) art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego z materiału filmowego pod tytułem (...) tak się zaczęło” dostępnego na stronie internetowej (...) pod adresem: (...) z uwagi na udowodnienie okoliczności na którą został on powołany, podczas</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>

gdy przeprowadzenie rzeczowego dowodu doprowadziłoby Sąd do uznania, że A. Z. przysługuje od Skarbu Państwa zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w wysokości wskazanej we wniosku z 22 lutego 2019 r.;

3) art. 7 k.p.k. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego skutkującą zaniżeniem wysokości zadośćuczynienia, podczas gdy poprawna ocena dowodów z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, w tym przede wszystkim nadanie odpowiedniej wagi dowodom wskazującym na dotkliwą krzywdę poniesioną przez wnioskodawcę (w szczególności dziennikowi wnioskodawcy spisanemu w czasie internowania w S.) doprowadziłoby Sąd do przekonania że A. Z. przysługuje zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w wysokości wskazanej we wniosku z 22 lutego 2019 r.;

4) art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie lub nienadanie właściwego znaczenia niektórym okolicznościom faktycznym ujawnionym w toku rozprawy głównej przy określeniu wysokości zadośćuczynienia, pomimo uznania ich przez Sąd za udowodnione, tj. w szczególności pominięcie i umniejszenie znaczenia: (i) nieodwracalnego rozpadu relacji z żoną i córkami, (ii) cierpień psychicznych wywołanych internowaniem oraz (iii) trwałego pogorszenia stanu zdrowia, które miały miejsce zarówno w okresie przebywania w odosobnieniu, jak również po zakończeniu internowania, które to błędy doprowadziły do

	<p>zaniżenia wysokości zasądanego zadośćuczynienia,</p> <p>które to naruszenia przepisów postępowania skutkowały ponadto</p> <p>5) błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w rozumieniu art. 438 pkt 3 k.p.k. polegającym na mylnym uznaniu, że krzywda wnioskodawcy odpowiada zadośćuczynieniu w wysokości 240 tys. zł podczas, gdy w rzeczywistości natężenie negatywnych przeżyć psychicznych i fizycznych wnioskodawcy było znacznie silniejsze i sprawia, że adekwatna wysokość zadośćuczynienia jest co najmniej o 760 tys. zł wyższa, tj. równa się wskazanej we wniosku kwocie 1 mln zł.</p> <p><u>Apelacja prokuratora:</u></p> <p>- błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia przejawiający się w błędnym przyjęciu, iż stosowanie wobec wnioskodawcy A. Z. internowania w okresie od dnia 13 grudnia 1981 roku do dnia 2 grudnia 1982 roku spowodowało tak negatywne przeżycia psychiczne i fizyczne, które winny być wycenione na kwotę 240 000 zł podczas gdy prawidłowe ustalenia dokonane w sprawie winny prowadzić do wniosku, iż kwotą należną wnioskodawcy za powyższe internowanie jest kwota 150.000 zł</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutów za zasadne lub niezasadne.</p>		
<p>Podniesione w obu apelacjach zarzuty są chybione i bezpodstawne.</p> <p>Wbrew twierdzeniom pełnomocnika wnioskodawcy Sąd Okręgowy nie dopuścił się obrazy przepisu prawa</p>		

materialnego tj. art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. poprzez jego błędną wykładnię.

Z utrwalonego orzecznictwa zarówno Sądu Najwyższego jak również Sądów Apelacyjnych wynika bowiem, że art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego nie przewiduje żadnych sprecyzowanych kryteriów określenia wysokości zadośćuczynienia, pozostawiając te oceny praktyce orzeczniczej w konkretnych sprawach. Podobnie przepisy kodeksu cywilnego dotyczące zadośćuczynienia ograniczają się do wskazania, że zasądzona suma ma być „odpowiednia” – art. 445 § 1 k.c. O tym zaś czy zasądzone zadośćuczynienie spełnia te kryteria decyduje sąd orzekający na podstawie zindywidualizowanych kryteriów, wynikających z materiału dowodowego danej sprawy, w następstwie rozważenia wszystkich jej istotnych okoliczności mających wpływ na wysokość zasądzzonego zadośćuczynienia. W kontekście tego uznać należy, że omawiany art. 8 ust. 1 wymienionej wyżej ustawy nie zawiera normy o charakterze bezwzględny i poprzez zarzut obrazy prawa materialnego nie może być kwestionowana wysokość zasądzzonego przez Sąd meriti zadośćuczynienia gdyż ma ona charakter ocenny. Z tego powodu zawarty w pkt 1 omawianej apelacji zarzut obrazy prawa materialnego uznać należy za formalnie rodzajowo wadliwy i tym samym błędny i całkowicie bezpodstawny. Sąd Okręgowy nie dopuścił się również obrazy przepisów postępowania

wymienionych w pkt 2, 3 i 4 petitum przedmiotowej apelacji tj. art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k.

Odnosnie wymienionego w pkt 2 dowodu z materiału filmowego to wobec oświadczenia pełnomocnika wnioskodawcy na rozprawie odwoławczej o cofnięciu wniosku dowodowego dotyczącego przedmiotowego materiału filmowego zarzut obrazy art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. uznać należy za nieaktualny i pozbawiony podstaw. Okoliczności mające wynikać z tego dowodu nie są bowiem w żaden sposób kwestionowane ale zdaniem Sądu odwoławczego nie mają one znaczenia dla kwestii ustalenia wysokości należnego wnioskodawcy zadośćuczynienia.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd meriti nie dopuścił się również obrazy art. 7 k.p.k. W omawianym zarzucie z pkt 3 autor apelacji nie wskazał bowiem konkretnie, które dowody zostały dowolnie ocenione przez Sąd oraz w czym ta dowolność się przejawia.

Zdaniem Sądu odwoławczego dokonana przez Sąd Okręgowy ocena zgromadzonych w sprawie dowodów nie zawiera błędów natury faktycznej lub logicznej, respektuje zasady wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego a zatem brak jest uzasadnionych podstaw aby tę ocenę skutecznie zakwestionować. Bezpodstawny jest również zarzut z pkt 4 dotyczący rzekomej obrazy art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. Wbrew stanowisku skarżącego wszystkie istotne okoliczności mające wpływ na wysokość zadośćuczynienia w tym także te wymienione w treści omawianego zarzutu zostały przez Sąd meriti rozważone i w należyty

sposób uwzględnione. Zaznaczyć należy, że zarzut obrazy art. 410 k.p.k. jest zasadny wówczas gdy Sąd pominie przy analizie i ocenie określone dowody i okoliczności lub też wówczas gdy dowody, które uznał za wiarygodne pominie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych. Taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie występuje bowiem Sąd meriti poddał analizie i ocenie wszystkie zgromadzone w sprawie dowody i wynikające z nich okoliczności i te które obdarzył walorem wiarygodności poczynił podstawą dokonanych ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy nie dopuścił się również błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia ustalając wysokość zadośćuczynienia na kwotę 240.000 zł za doznaną przez internowanego krzywdę. W ocenie Sądu Apelacyjnego zarzut niewłaściwego ustalenia kwoty zadośćuczynienia może być uznany za zasadny i skuteczny ale tylko wówczas gdy zaskarżone orzeczenie w sposób jednoznaczny i oczywisty nie respektuje zasad ustalenia zadośćuczynienia, czyli wówczas gdy Sąd meriti nie uwzględnił wszystkich istotnych okoliczności i czynników uzasadniających zasądzenie z tego tytułu wyższej kwoty lub też gdy niewłaściwie ocenił całokształt tych należycie ustalonych okoliczności, nie nadając im właściwego znaczenia. Jednocześnie zaś zaznaczyć należy, że w ramach instancyjnej kontroli zaskarżonego wyroku nie jest zasadne i możliwe wkraczanie w sferę swobodnej oceny poszczególnych okoliczności mających wpływ na kształtowanie wysokości zasądzzonego zadośćuczynienia.

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy w żaden sposób nie naruszył zasad ustalenia zadośćuczynienia i jak wynika z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku uwzględnił w tym zakresie wszystkie okoliczności, także te podniesione w apelacji przez skarżącego i nadał im właściwe znaczenie. Na zakończenie rozważań w omawianym zakresie zaznaczyć należy, że brak jest obiektywnego przelicznika krzywdy doznanej przez osobę niesłusznie internowaną. Funkcja kompensacyjna zadośćuczynienia sprawia, że z jednej strony zasądzona kwota nie może być symboliczna ale jednocześnie nie może ona stanowić nadmiernego ekwiwalentu pieniężnego w stosunku do krzywdy i być źródłem nieuzasadnionej korzyści majątkowej. Z tego też względu nie zasługiwał na uwzględnienie wniosek zawarty w omawianej apelacji o zasądzenie tytułem zadośćuczynienia dodatkowej kwoty 760.000 zł. Ze wskazanych wyżej powodów Sąd odwoławczy nie uwzględnił również zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych oraz wniosku zawartego w apelacji prokuratora o zmniejszenie zasądzonej kwoty do 150.000 zł, uznając że ta zasądzona przez Sąd meriti jest adekwatna do charakteru, rodzaju krzywd doznanych przez internowanego A. Z. i uwzględnia we właściwy sposób wszystkie okoliczności mające wpływ na ukształtowanie wysokości przyznanego zadośćuczynienia.

Za bezpodstawny uznano także wniosek zawarty w apelacji pełnomocnika wnioskodawcy o zasądzeniu zwrotu wydatków z tytułu transkrypcji dziennika

<p>A. Z. z okresu internowania. Tego rodzaju wydatek nie może bowiem stanowić elementu odszkodowania. Wnioskodawca poniósł go dobrowolnie.</p>	
<p>Wnioski</p>	
<p><u>Apelacja pełnomocnika wnioskodawcy:</u></p> <p>A. (na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.) o zmianę zaskarżonego wyroku we wskazanej wyżej części i uwzględnienie wniosku z dnia 22 lutego 2019 r. w całości;</p> <p>B. (na podstawie art. 554 § 4 k.p.k.) o zasądzenie od Skarbu Państwa zwrotu uzasadnionych wydatków, w tym:</p> <p>(i) wydatku poniesionego na transkrypcję dziennika A. Z. z okresu internowania, który w przeciwnym razie byłby dla Sądu nieczytelny. Poniesiony wydatek opiewa na kwotę 3 900,00 zł, na dowód czego załączam umowę z dnia 27 listopada 2019 r. na przepisanie rękopisu w wersji elektronicznej, zawartą pomiędzy InterMar M. P. i A. Z. oraz fakturę nr (...) z dnia 27 grudnia 2019 r. oraz</p> <p>(ii) wydatku z tytułu ustanowienia pełnomocnika;</p> <p>C. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z materiału filmowego pod tytułem</p> <p>(...) tak się zaczęło” dostępnego na stronie internetowej (...) pod adresem: (...) nzs-tak-sie-zaczelo, (...), na okoliczność (i) działalności opozycyjnej wnioskodawcy, (ii) roli wnioskodawcy w powstaniu i działalności (...) Zrzeszenia (...), ((...)) oceny poprawności</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>zeznań wnioskodawcy oraz (iv) adekwatnej wysokości zadośćuczynienia należnego wnioskodawcy.</p> <p><u>Apelacja prokuratora:</u></p> <p>- o zmianę zaskarżonego wyroku i zmniejszenie zasądzonego zadośćuczynienia na rzecz wnioskodawcy do kwoty 150 000 zł.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Bezpodstawność podniesionych w obu apelacjach zarzutów i trafność oraz zasadność rozstrzygnięcia Sądu I instancji odnośnie wysokości zadośćuczynienia i braku podstaw do zasądzenia odszkodowania skutkowałą uznaniem wniosków końcowych zawartych w obu apelacjach za niezasadne.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p><u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>	
<p>1.3 <u>1</u></p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>

<u>Całość rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego zawarta w pkt I – IV wyroku</u>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy.	
Trafność i zasadność rozstrzygnięcia Sądu meriti odnośnie zadośćuczynienia i odszkodowania przy jednoczesnej bezpodstawności zarzutów odwoławczych skutkowałą utrzymaniem wyroku w mocy.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany.	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.	
	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem	

szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u>		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
Wnioskodawca A. Z.	pkt II	Na podstawie art. 554 § 4 k.p.k. w zw. z art. 13 ustawy z 23 lutego 1991 r. wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciążono Skarb Państwa.

7. **PODPIS**

Katarzyna Capałowska

Zbigniew Kapiński Izabela Szumniak

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik wnioskodawcy A. Z.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie Sądu dotyczące oddalenia wniosku o odszkodowanie – pkt II wyroku		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

<u>1.3</u> <u>Granice</u> <u>zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 2			
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wysokość zasądzzonego zadośćuczynienia		
<u>1.3.1</u> <u>Kierunek i zakres</u> <u>zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana